

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1682/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Виденовић, адвокат из ..., против тужене Elixir Prahovo ДОО Прахово, кога заступа директор Љуба Стојчић, чији је пуномоћник Иван Мијаиловић, адвокат из ..., ради утврђења злостављања на раду и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/20 од 12.03.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/20 од 12.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину П1 1/19 од 06.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду код туженог у периоду од пријема у радни однос 25.09.2018. године до престанка истог 25.12.2018. године од стране надлежних код туженог и радника туженог ближе наведених у нижестепеним пресудама на начин и у време ближе описано у том делу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части исплати 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка, а ставом четвртим изреке, тужиља је ослобођена од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/20 од 12.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке исте пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Спор због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор (члан 29. став 3. Закона о спречавању злостављања на раду). Због тога се на њега примењују одредбе о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом случају је у питању спор због злостављања на раду, а не спор о заснивању, постојању и престанку радног односа, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је испод прописаног законског лимита за изјављивање ревизије, због чега изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић